Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

1. kolovoza 2025.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Žigovi – Direktiva (EU) 2015/2436 – Približavanje zakonodavstava država članica o žigovima – Članak 10. stavak 3. točka (b) – Prava koja proizlaze iz žiga – Pravo da se trećoj osobi zabrani nuđenje proizvoda, njihovo stavljanje na tržište ili držanje u te svrhe pod tim znakom – Internetska trgovina – Proizvodi koji se nude na prodaju iz države članice koja nije ona u kojoj je žig registriran – Pojam ‚držanje'"

U predmetu C-76/24,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), odlukom od 23. siječnja 2024., koju je Sud zaprimio 1. veljače 2024., u postupku

Tradeinn Retail Services S. L.

protiv

PH,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: C. Lycourgos, predsjednik vijeća, S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei (izvjestiteljica) i N. Fenger, suci,

nezavisni odvjetnik: D. Spielmann,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za PH, T. Kiphuth i N. Tretter, *Rechtsanwalt*,

– za Europsku komisiju, P. Němečková i G. von Rintelen, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. ožujka 2025.,

* Jezik postupka: njemački

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2015., L 336, str. 1. i ispravak SL 2016., L 110, str. 5).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Tradeinn Retail Services S. L. (u daljnjem tekstu: društvo TRS) i osobe PH, nositelja njemačkih žigova za ronilačke aparate i opremu, povodom tužbe za prestanak uporabe tih žigova za ronilačku opremu.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člankom 10. Direktive 2015/2436, naslovljenim „Prava koja proizlaze iz žiga”, određuje se:

„1. Registracija žiga nositelju žiga daje isključiva prava koja proizlaze iz njega.

2. Ne dovodeći u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva registriranog žiga, nositelj tog registriranog žiga ima pravo spriječiti sve treće strane koje nemaju njegovu suglasnost [da] rabe u trgovačkom prometu, u vezi s proizvodima i uslugama, bilo koji znak ako je:

(a) znak istovjetan žigu i rabi se u odnosu na proizvode ili usluge koji su istovjetni onima za koje je žig registriran;

(b) znak istovjetan ili sličan žigu te se rabi u odnosu na proizvode i usluge istovjetne ili slične proizvodima ili uslugama za koje je žig registriran, ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu tog znaka i žiga;

(c) znak istovjetan ili sličan žigu, neovisno o činjenici jesu li proizvodi ili usluge u odnosu na koje se žig rabi istovjetni, slični ili nisu slični onima za koje je registriran žig, te ako taj žig ima ugled u državi članici i uporaba tog znaka bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga ili im šteti.

3. U skladu s odredbama stavka 2. osobito se može zabraniti sljedeće:

(a) isticanje znaka na proizvodima ili na njihovim pakiranjima;

(b) nuđenje proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište ili skladištenje[/držanje] u te svrhe pod tim znakom ili nuđenje i pružanje usluga pod tim znakom;

[…]

(e) uporaba tog znaka na poslovnim dokumentima i u oglašavanju;

[…]”

Njemačko pravo

4 Člankom 14. stavcima 2. i 3. Gesetza über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen – Markengesetz (Zakon o zaštiti žigova i drugih razlikovnih znakova) od 25. listopada 1994. (BGBl. 1994. I, str. 3082.), kako je izmijenjen Gesetzom zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2015/2436 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 16. Dezember 2015 zur Angleichung der Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Marken (Markenrechtsmodernisierungsgesetz) (Zakon o prenošenju Direktive 2015/2436) od 11. prosinca 2018. (BGBl. 2018. I, str. 2357.) (u daljnjem tekstu: MarkenG), prenosi se članak 10. stavci 2. i 3. Direktive 2015/2436 u njemačko pravo.

5 Na temelju članka 14. stavka 2. prvog podstavka točke 1. MarkenG-a, zabranjuje se trećim osobama da bez suglasnosti nositelja žiga za proizvode ili usluge u trgovačkom prometu rabe znak istovjetan tom žigu za proizvode ili usluge koji su istovjetni proizvodima ili uslugama za koje je žig zaštićen.

6 U skladu s člankom 14. stavkom 3. točkama 1., 2. i 6. MarkenG-a, ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. tog članka, osobito je zabranjeno isticati znak koji je istovjetan predmetnom žigu na proizvodima ili njihovu pakiranju ili ambalaži, nuditi proizvode, stavljati ih na tržište ili ih držati u navedene svrhe pod tim znakom, kao i upotrebljavati znak u poslovnim dokumentima i u oglašavanju.

7 Članak 14. stavak 5. MarkenG-a predviđa:

„Nositelj žiga može, u slučaju opasnosti od ponavljanja povrede, protiv svake osobe koja znak upotrebljava protivno stavcima 2. do 4. podnijeti tužbu za prestanak povrede. To pravo postoji i kad se prvi put pojavi opasnost od povrede.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

8 Osoba PH nositelj je sljedećih dvaju njemačkih figurativnih žigova s verbalnim elementima (u daljnjem tekstu: predmetni žigovi):

9 Predmetni su žigovi registrirani pri Deutsches Patent- und Markenamtu (Njemački ured za patente i žigove, Njemačka) za, među ostalim, ronilačke aparate, ronilačka odijela, ronilačke rukavice, ronilačke maske i ronilačku opremu za disanje.

10 Društvo TRS, sa sjedištem u Španjolskoj, na svojoj je internetskoj stranici www.scubastore.com i preko platforme za internetsku trgovinu www.amazon.de oglašavalo na prodaju ronilačku opremu, pri čemu je upotrebljavalo znakove istovjetne predmetnim žigovima, osobito na fotografijama proizvoda na kojima su prikazani ti znakovi.

11 Osoba PH podnijela je Landgerichtu Nürnberg-Fürth (Zemaljski sud u Nürnberg-Fürthu, Njemačka) tužbu kojom je, među ostalim, tražila da se društvu TRS zabrani uporaba znakova istovjetnih predmetnim žigovima u Njemačkoj. Osoba PH osobito je zahtijevala da se društvu TRS zabrani isticati te znakove na ronilačkoj opremi, njezinu pakiranju ili ambalaži, kao i da pod navedenim znakovima nudi, proizvodi, distribuira ili na drugi način stavlja na tržište ronilačku opremu, oglašava je ili je drži u prethodno navedene svrhe.

12 Presudom od 3. veljače 2022. Landgericht Nürnberg-Fürth (Zemaljski sud u Nürnberg-Fürthu), nakon što je utvrdio da je društvo TRS djelomično priznalo te zahtjeve, odlučio je, među ostalim, naložiti potonjem da prestane nuditi na prodaju ili oglašava ronilačku opremu na kojoj se nalaze znakovi koji su istovjetni predmetnim žigovima.

13 Povodom žalbe osobe PH, Oberlandesgericht Nürnberg (Visoki zemaljski sud u Nürnbergu, Njemačka) utvrdio je presudom od 29. studenoga 2022. da činjenica da društvo TRS ima sjedište u Španjolskoj i da u toj državi članici drži predmetne proizvode ne sprečava da se tog poduzetnika osudi zbog nezakonitog držanja proizvoda na kojima se nalaze znakovi istovjetni tim žigovima u svrhu njihova nuđenja ili stavljanja na tržište u Njemačkoj. Taj je sud naložio društvu TRS da prestane nuditi na prodaju ili oglašavati ronilačku opremu koja nosi te znakove „kao i distribuirati ih ili držati u navedenu svrhu”.

14 Kako bi osporio to proširenje opsega naloga izdanog u prvostupanjskom postupku, društvo TRS je protiv te presude podnijelo reviziju Bundesgerichtshofu (Savezni vrhovni sud, Njemačka), sudu koji je uputio zahtjev.

15 Prema mišljenju tog suda, držanje proizvoda u svrhu njihova nuđenja ili stavljanja na tržište, kako je navedeno u članku 14. stavku 3. točki 2. MarkenG-a, sadržava materijalni element, koji se sastoji od držanja, i element namjere, odnosno namjere da se ti proizvodi stave na tržište.

16 Sud koji je uputio zahtjev dvoji o tumačenju te odredbe s obzirom na članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436.

17 Kao prvo, taj sud ističe da je, na temelju načela teritorijalnosti, zaštita žiga registriranog u Njemačkoj ograničena na državno područje te države članice i da se mogu sankcionirati samo radnje poduzete na tom državnom području. Pita se omogućuje li, s obzirom na to načelo teritorijalnosti, članak 10. stavak 3. točka (b) Direktive 2015/2436 nositelju žiga zaštićenog u jednoj državi članici da trećoj strani zabrani da u drugoj državi članici drži proizvode na kojima se nalazi znak istovjetan tom žigu zbog toga što su ti proizvodi namijenjeni da budu ponuđeni na prodaju ili stavljeni na tržište u državi članici u kojoj je navedeni žig zaštićen.

18 Prema mišljenju navedenog suda, ta odredba može dovesti do dvaju tumačenja. Prema prvom tumačenju, koje se temelji na navedenom načelu teritorijalnosti, držanje proizvoda pod tim znakom u državi članici različitoj od države u kojoj je žig zaštićen ne nanosi štetu dotičnom žigu, i to čak i ako se tim držanjem nastoji nuditi na prodaju ili staviti na tržište te proizvode u državi članici u kojoj je žig zaštićen.

19 Prema drugom tumačenju, do povrede nacionalnog žiga dolazi kada se predmetni proizvodi drže u državi članici različitoj od države u kojoj je žig zaštićen, s ciljem njihova nuđenja na prodaju ili njihova stavljanja na tržište pod navedenim znakom u državi članici u kojoj je žig zaštićen.

20 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev pita se treba li upotrebu glagola „*besitzen*” („držati/posjedovati”) u njemačkoj verziji članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436 tumačiti na način da se tom odredbom zahtijeva da treća osoba ima izravan pristup predmetnim proizvodima ili je dovoljno da ta treća osoba može utjecati na osobu koja ima takav pristup.

21 U tom pogledu, taj sud navodi da pojam „*Besitz*” („držanje/posjedovanje”) obuhvaća i „izravni posjed” i „neizravni posjed”. Izravni posjed odnosi se na faktičnu vlast nad stvari, koja prestaje kada posjednik napusti ili izgubi stvarnu kontrolu nad tom stvari. Ako osoba privremeno drži stvari na temelju prava ili obveze prema trećoj osobi, ta treća osoba smatra se „neizravnim posjednikom”. Stoga, kada prodavatelj prijevozniku preda prodanu stvar, potonji postaje izravni posjednik, a taj prodavatelj postaje neizravni posjednik.

22 Iako bi se u njemačkom pravu društvo TRS tako moglo kvalificirati kao neizravni posjednik, navedeni sud dvoji o tome je li to slučaj i s obzirom na članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436. U tom pogledu ističe da zakonodavstvo Unije u području žigova ne upotrebljava u svim jezičnim verzijama izraze koji imaju isti smisao kao glagol „*besitzen*”. Naime, u određenim jezičnim verzijama upotrebljavaju se izrazi koji se u biti odnose na skladištenje, a ne na posjedovanje, što podrazumijeva postojanje izravnog pristupa predmetnim proizvodima. S obzirom na navedeno, sud koji je uputio zahtjev ne isključuje mogućnost da se iz sudske prakse Suda može zaključiti da se doseg članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436 odnosi i na neizravnog posjednika tih proizvoda.

23 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Može li nositelj nacionalnog žiga u skladu s člankom 10. stavkom 3. točkom (b) Direktive [2015/2436] zabraniti da treća osoba u inozemstvu drži proizvode kojima se povređuje njegov žig u svrhu nuđenja ili stavljanja na tržište tih proizvoda u zemlji u kojoj je žig zaštićen?

2. Je li za pojam držanja u smislu članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive [2015/2436] odlučujuća stvarna mogućnost pristupa proizvodima kojima se povređuje žig ili je dovoljna mogućnost utjecaja na osobe koje imaju stvarni pristup tim proizvodima?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

24 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436 tumačiti na način da nositelj žiga zaštićenog u jednoj državi članici može trećoj strani zabraniti da na državnom području druge države članice drži proizvode pod znakom u uvjetima iz članka 10. stavka 2. te direktive kako bi te proizvode nudio na prodaju ili ih stavio na tržište u državi članici u kojoj je taj žig zaštićen.

25 Kako bi se odgovorilo na to pitanje, valja podsjetiti na to da, radi tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (presude od 17. studenoga 1983., Merck, 292/82, EU:C:1983:335, t. 12. i od 8. svibnja 2025., L. (Male nekomercijalne pošiljke), C-405/24, EU:C:2025:335, t. 28.).

26 Članak 10. stavak 3. točka (b) Direktive 2015/2436, u vezi sa stavkom 2. tog članka, predviđa da nositelj registriranog žiga može spriječiti sve treće strane koje nemaju njegovu suglasnost da rabe u trgovačkom prometu, u vezi s proizvodima i uslugama, bilo koji znak kojim se povređuje taj žig, i da su među uporabama koje na taj način mogu biti zabranjene „nuđenje proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište ili skladištenje[/držanje] u te svrhe pod tim znakom ili nuđenje i pružanje usluga pod tim znakom”.

27 Kao što proizlazi iz tog teksta, da bi nositelj navedenog žiga mogao zabraniti držanje proizvoda pod tim znakom, potrebno je da treća strana koja drži te proizvode sama nastoji ostvariti svrhu koja se sastoji u nuđenju navedenih proizvoda ili njihovu stavljanju na tržište (vidjeti u tom smislu presudu od 2. travnja 2020., Coty Germany, C-567/18, EU:C:2020:267, t. 45.).

28 S druge strane, navedeni tekst ne sadržava izričitu naznaku o mogućnosti da nositelj žiga registriranog u jednoj državi članici trećoj strani zabrani da na području druge države članice drži proizvode pod navedenim znakom.

29 Kad je riječ o kontekstu članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436, valja podsjetiti na to da je zaštita dodijeljena registracijom nacionalnog žiga načelno ograničena na državno područje države članice registracije, tako da se njegov nositelj u pravilu ne može pozivati na tu zaštitu izvan tog državnog područja (vidjeti u tom smislu presude od 22. lipnja 1994., IHT Internationale Heiztechnik i Danzinger, C-9/93, EU:C:1994:261, t. 22., i od 19. travnja 2012., Wintersteiger, C-523/10, EU:C:2012:220, t. 25.).

30 Što se tiče svrhe isključivog prava koje proizlazi iz registracije žiga na temelju članka 10. stavka 1. Direktive 2015/2436, ona se sastoji od toga da se nositelju predmetnog žiga omogući da zaštiti svoje posebne interese kao nositelj tog žiga, odnosno da osigura da žig može ispunjavati svoje funkcije. Stoga, ostvarivanje tog prava treba biti ograničeno na slučajeve u kojima činjenica da treća strana rabi znak negativno utječe ili može negativno utjecati na funkcije žiga (vidjeti u tom smislu presudu od 12. studenoga 2002., Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, t. 50. do 54.). Među tim funkcijama ne nalazi se samo glavna funkcija žiga, a to je jamstvo podrijetla proizvoda ili usluge potrošačima, nego i njegove druge funkcije, poput jamstva kvalitete tog proizvoda ili te usluge te funkcije komunikacije, ulaganja ili oglašavanja (presuda od 25. siječnja 2024., Audi (Nosač amblema na rešetki hladnjaka), C-334/22, EU:C:2024:76, t. 42. i navedena sudska praksa).

31 Ta svrha i zemljopisni doseg zaštite dodijeljene žigom imaju više posljedica za tumačenje članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436.

32 Kao prvo, nositelj nacionalnog žiga ovlašten je spriječiti treću stranu da na tržište u državi članici registracije stavlja proizvode pod znakom čija uporaba negativno utječe na taj žig, pri čemu se podrazumijeva da se za takve proizvode ne smatra da su stavljeni na tržište ako su obuhvaćeni sustavom odgode plaćanja carine, kao što je to sustav vanjskog provoza, i nisu pušteni u slobodni promet (vidjeti u tom smislu presudu od 9. studenoga 2006., Montex Holdings, C-281/05, EU:C:2006:709, t. 19. do 21. i navedenu sudsku praksu).

33 Kao drugo, nositelj nacionalnog žiga može zabraniti trećoj strani da na državnom području države članice registracije nudi proizvode pod tim znakom. Nositelj se stoga može suprotstaviti takvom nuđenju, uključujući kada se ono odnosi na proizvode stavljene u carinski sustav vanjskog provoza, pod uvjetom da to nuđenje nužno podrazumijeva puštanje u slobodni promet tih proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 18. listopada 2005., Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, t. 61.).

34 Usto, Sud je već presudio da nositelj žiga može trećoj strani zabraniti da, među ostalim, oglašavanjem na internetu, nudi proizvode pod navedenim znakom, uključujući kada se ta treća osoba, poslužitelj internetske stranice koju koristi ili ti proizvodi nalaze izvan države članice registracije, ako je to nuđenje ili to oglašavanje namijenjeno potrošačima koji se nalaze na državnom području te države članice. Naime, kada bi bilo drukčije, subjekti koji se koriste elektroničkom trgovinom i potrošačima koji se nalaze na tom državnom području nude proizvode koji se nalaze izvan navedenog državnog područja izbjegli bi svaku obvezu da se poštuju prava koja dodjeljuje taj žig, što bi narušilo koristan učinak zaštite zajamčene Direktivom 2015/2436 (vidjeti u tom smislu presude od 12. srpnja 2011., L'Oréal i dr., C-324/09, EU:C:2011:474, t. 62. i 63., i od 6. veljače 2014., Blomqvist, C-98/13, EU:C:2014:55, t. 32. i navedenu sudsku praksu).

35 Sud je pojasnio da puka mogućnost pristupa internetskoj stranici na državnom području države članice u kojoj je dotični žig zaštićen nije dovoljna za zaključak da su ponude za prodaju na toj stranici upućene potrošačima koji se nalaze na tom državnom području. Na nacionalnim je sudovima da u svakom slučaju zasebno ocijene postoje li relevantne indicije na temelju kojih se može zaključiti da je ponuda za prodaju prikazana na internetskoj stranici ili internetskoj prodajnoj platformi dostupnoj na navedenom državnom području namijenjena potrošačima koji se na njemu nalaze. Među tim indicijama nalazi se naznaka – u toj ponudi – pojašnjenja o zemljopisnim područjima na koja je dotična treća osoba spremna poslati predmetni proizvod (vidjeti u tom smislu presudu od 12. srpnja 2011., L'Oréal i dr., C-324/09, EU:C:2011:474, t. 64. i 65.).

36 Naposljetku, kao treće, članak 10. stavak 3. točka (b) Direktive 2015/2436 omogućuje nositelju žiga da zabrani trećoj strani ne samo da nudi i stavlja na tržište proizvode pod znakom čija uporaba negativno utječe na taj žig, nego i njihovo „skladištenje[/držanje] u te svrhe”, kao što je to navedeno u točkama 26. i 27. ove presude. Ta se odredba stoga odnosi na držanje takvih proizvoda od treće strane samo ako je ono preduvjet za nuđenje ili stavljanje na tržište koje je nositelj žiga ovlašten zabraniti.

37 Međutim, kao što proizlazi iz točke 34. ove presude, nositelj žiga može trećoj strani zabraniti da, među ostalim, oglašavanjem na internetu, nudi proizvode pod navedenim znakom, unatoč činjenici da se ta treća osoba, poslužitelj internetske stranice koju koristi ili ti proizvodi nalaze izvan države članice registracije, ako je to nuđenje ili to oglašavanje namijenjeno potrošačima koji se nalaze na državnom području te države članice. U takvoj je situaciji taj nositelj također ovlašten zabraniti navedenoj trećoj strani da navedene proizvode drži izvan tog državnog područja ako je to držanje faza koja prethodi iznošenju takve ponude ili njezinoj provedbi, tako da se može smatrati da je to držanje izvršeno u tu svrhu.

38 U konkretnom slučaju, iz navoda suda koji je uputio zahtjev proizlazi da je, u glavnom predmetu, internetska trgovina www.amazon.de, u nedostatku suprotnih dokaza, namijenjena potrošačima koji se nalaze na državnom području obuhvaćenom predmetnim žigovima (vidjeti u tom smislu presude od 7. prosinca 2010., Pammer i Hotel Alpenhof, C-585/08 i C-144/09, EU:C:2010:740,

t. 83., i od 12. srpnja 2011., L'Oréal i dr., C-324/09, EU:C:2011:474, t. 66.). Stoga su ponude na prodaju koje se nalaze na toj platformi i o kojima je riječ u glavnom predmetu, podložno provjerama koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev, obuhvaćene područjem primjene članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436.

39 S obzirom na sva ta razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436 treba tumačiti na način da nositelj žiga zaštićenog u jednoj državi članici može trećoj strani zabraniti da na državnom području druge države članice drži proizvode pod znakom u uvjetima iz članka 10. stavka 2. te direktive kako bi te proizvode nudio na prodaju ili ih stavljao na tržište u državi članici u kojoj je taj žig zaštićen.

Drugo pitanje

40 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436 tumačiti na način da je za „držanje”, u smislu te odredbe, proizvoda pod znakom u uvjetima iz članka 10. stavka 2. te direktive nužno imati izravnu i stvarnu kontrolu nad tim proizvodom, ili je dovoljno raspolagati ovlašću nadzora ili upravljanja nad osobom koja ima izravnu i stvarnu kontrolu nad navedenim proizvodom.

41 Taj je sud pojasnio da dvojbe koje opravdavaju njegovo drugo pitanje proizlaze iz razilaženja između različitih jezičnih verzija tog članka 10. stavka 3. točke (b). Verzija te odredbe na njemačkom jeziku može se tumačiti na način da „držanje” proizvoda ne podrazumijeva nužno pristup proizvodu, dok se u drugim jezičnim verzijama navedene odredbe upotrebljavaju izrazi koji upućuju na suprotno.

42 U tom pogledu valja istaknuti da, iako se u verzijama članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436 na njemačkom (*besitzen*), francuskom (*détenir*) i rumunjskom jeziku (*deținute*) upućuje na držanje, u drugim jezičnim verzijama te odredbe upotrebljavaju se izrazi koji upućuju na ideju pohrane ili skladištenja, kao što su, na primjer, izrazi koji se koriste na španjolskom (*almacenar*), danskom (*oplagre*), engleskom (*stocking*), talijanskom (*stoccare*) ili švedskom jeziku (*lagra*). Potonji izrazi mogli bi stoga sugerirati da se navedena odredba odnosi na čuvanje niza proizvoda, dok izraz „držanje” ne upućuje na takav kvantitativni aspekt i ima šire značenje.

43 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, u slučaju razilaženja između različitih jezičnih verzija odredbe prava Unije, tu odredbu treba tumačiti s obzirom na opću strukturu i svrhu propisa kojeg je ona dio (presude od 27. ožujka 1990., Cricket St Thomas, C-372/88, EU:C:1990:140, t. 19. i od 8. svibnja 2025., Pielatak, C-410/23, EU:C:2025:325, t. 58. i navedena sudska praksa). Osim toga, ako odredba prava Unije može biti predmet više tumačenja, prednost valja dati onomu koje može sačuvati njezin koristan učinak (presude od 24. veljače 2000., Komisija/Francuska, C-434/97, EU:C:2000:98, t. 21. i od 23. studenoga 2023., EVN Business Service i dr., C-480/22, EU:C:2023:918, t. 37. i navedena sudska praksa).

44 Unatoč jezičnim varijacijama navedenima u točki 42. ove presude, valja istaknuti da, u kontekstu članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436, svaki jezični izraz, koji nedvojbeno upućuje na držanje ili pak više upućuje na ideju pohrane ili skladištenja, podrazumijeva raspolaganje faktičnom vlasti i, slijedom toga, određenom kontrolom nad predmetnim proizvodima. U svakom slučaju, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u točki 54. svojeg mišljenja, ta odredba ulazi u okvir odredbi čiji je cilj staviti nositelju žiga na raspolaganje pravni instrument koji mu omogućava da zabrani i na taj način zaustavi svako ponašanje treće strane koja rabi znak u uvjetima navedenima u članku 10. stavku 2. te direktive. U tom pogledu, za svaku treću stranu koja ima izravnu ili

neizravnu kontrolu nad radnjom koja predstavlja to ponašanje treba smatrati da zapravo može zaustaviti tu uporabu (vidjeti u tom smislu presudu od 2. travnja 2020., Coty Germany, C-567/18, EU:C:2020:267, t. 37. i 38. i navedenu sudsku praksu).

45 Iz toga slijedi da pojam „držanje” iz članka 10. stavka 3. točke (b) Direktive 2015/2436 ne obuhvaća samo slučajeve u kojima treća strana ima izravnu i stvarnu kontrolu nad dotičnim proizvodima, nego i slučajeve u kojima ima neizravnu, ali ipak stvarnu kontrolu nad tim proizvodima jer ima ovlast nadzora ili upravljanja nad osobom koja ima izravnu i stvarnu kontrolu nad tim proizvodima.

46 Kad bi se ta odredba primjenjivala samo na treću stranu koja izravno raspolaže stvarnom kontrolom nad predmetnim proizvodima, nositelj žiga ne bi mogao izdati nalog za prestanak povrede gospodarskom subjektu koji ih bez njegove suglasnosti – a kako bi nudio ili stavio te proizvode na tržište – uručuje pružatelju usluga kako bi potonji u tu svrhu osigurao usluge poput skladištenja ili prijevoza navedenih proizvoda. Takvo tumačenje, kao što je to primijetio nezavisni odvjetnik u točki 62. svojeg mišljenja, ne bi bilo u skladu sa svrhom Direktive 2015/2436 i lišilo bi zaštitu koja se njome jamči dijela njezina korisnog učinka.

47 Uzimajući u obzir ta razmatranja, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436 treba tumačiti na način da je za „držanje”, u smislu te odredbe, proizvoda pod znakom u uvjetima iz članka 10. stavka 2. te direktive dovoljno raspolagati ovlašću nadzora ili upravljanja nad osobom koja ima izravnu i stvarnu kontrolu nad tim proizvodom.

Troškovi

48 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) odlučuje:

1. Članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima

treba tumačiti na način da:

nositelj žiga zaštićenog u jednoj državi članici može trećoj strani zabraniti da na državnom području druge države članice drži proizvode pod znakom u uvjetima iz članka 10. stavka 2. te direktive kako bi te proizvode nudio na prodaju ili ih stavljao na tržište u državi članici u kojoj je taj žig zaštićen.

2. Članak 10. stavak 3. točku (b) Direktive 2015/2436

treba tumačiti na način da je:

za „držanje”, u smislu te odredbe, proizvoda pod znakom u uvjetima iz članka 10. stavka 2. te direktive dovoljno raspolagati ovlašću nadzora ili upravljanja nad osobom koja ima izravnu i stvarnu kontrolu nad tim proizvodom.

Potpisi